

[NYHETSREVIJ2/2016](#)

PRAKTIKANTRAPPORT 1: FORTBILDNINGEN UR EN PRAKTIKANTS SYNVINKEL

Jag är **Ellen Kackur**, är praktikant inom CLL:s fortbildning i Vasa nu under våren och håller som bäst på med mina magisterstudier i utvecklingspsykologi (ÅA) och entreprenörskap & företagsledning (Hanken). De åtta veckor som hittills förflutit har gått oerhört snabbt, och jag kan tänka mig att den resterande tiden kommer flyta på i samma fart. Dagarna har fyllts med att sammanfatta utvärderingar, delta i studiebesök, protokollföra möten, AC-möten, skapa en hemsida och givande kaffepauser. I och med att praktikperioden bland annat handlar om att ”lära sig något nytt eller utnyttja sin kunskap i praktiken” (enligt informationen på Arbetsforums sidor, som förstås alla blivande praktikanter lusläser innan de ger sig ut och representerar ÅA i arbetslivet) vill jag gärna lyfta fram tre saker jag hittills lärt mig genom nya erfarenheter, som förhoppningsvis också kan vara till nytta för er som läser CLLsius.

Kompetensutveckling verkar fungera bäst frivilligt

I mina studier och nu också på denna arbetsplats tycker jag att detta med utveckling är något ofantligt intressant. Min första iakttagelse jag vill dela med mig av är att fortbildning och kompetensutveckling verkar fungera bäst frivilligt, detta med lärande och personlig utveckling är något som måste initieras av en själv. En återkommande synlig trend i utvärderingsenkäterna är att de som är på plats för att ”min arbetsgivare gjorde det obligatoriskt” ofta genomgående är betydligt mer negativt inställda till hur de upplevt kursen jämfört med genomsnittet. Att vara eller inte vara mottaglig för idéer, tankar och nya lösningar ligger ofta på en själv.

Guldkorn och dråpligheter

Som praktikant är en återkommande uppgift att sammanfatta olika fortbildningsutvärderingar, och i det arbetet stöter man på både guldkorn och dråpligheter. Att både ge och ta emot feedback underlättar självreflektion. Det är alltid roligt att läsa om deltagare som är mer än nöjda med både program och arrangemang trots att man själv inte varit delaktig i någondera, och nästan lika underhållande är det att läsa om kursdeltagare som inte tyckte vädret under kurstillfället levde upp till förväntningarna. Jag måste tyvärr meddela att även om utbildningsplanerna här på CLL har många oanade krafter och kan fixa det mesta inför utbildningstillfället så har vi ännu inte löst utmaningarna med det finländska vädret.

Hur man öppnar plastpåsar effektivt och andra livsinsikter

Den tredje lärdomen är hur värdefulla kafferasterna är i det dagliga arbetet. Vikten av dessa är troligtvis bekant för de flesta, men jag vill ändå lyfta fram småpratets betydelse för arbetsglädjen. Som ny på en arbetsplats var ”fikapauserna” ovärderliga i att komma in i arbetsgemenskapen och lära känna resten av personalen på CLL, och under kafferasterna har jag fått ta till mig värdefull kunskap om trädgårdsarbete, hur man öppnar plastpåsar effektivt, ordnandet av evenemang och fortbildningar samt många andra livsinsikter.

Med andra ord går jag många erfarenheter rikare från denna praktikantplats vidare ut i livet!

Ellen Kackur